ELS HOUTHIS, A 60 KM D'ADEN

Recordatori: el 2014 ja van conquerir Sanà, la capital del Iemen

Les forces governamentals abandonen la costa del Mar Roig intentant defensar Aden. Dos mesos de combats i una victòria clara: la dels rebels houthis, malgrat els bombardeigs *made in* Trump i de l'Aràbia Saudita. Aquesta guerra ens pot semblar allunyada, però és la que ens marca el preu del combustible a casa.

L'exèrcit iemenita està cada dia més aculat, tot intentant estabilitzar les línies del front i continuar combatent per a aixecar el setge de Taiz. Aliats amb l'Iran, els houthis es troben ara a només uns 60 quilòmetres d'Aden, després de capturar els districtes sud-occidentals d'Al-Maqatirah i Al-Madharibah, on se situa la ciutat costanera, seu actual del govern iemenita reconegut internacionalment, des del 2014, després de perdre la capital, Sanà.

En definitiva, si la prenen, significa que els houthis controlaran el país i això marcaria la derrota dels lleialistes i de l'Aràbia Saudita, col·ligada militarment. Deuen anar mal dades quan el regne saudita ha destituït el comandant de la coalició, el general Fahd al-Salman, tot degradant-lo al rang d'assessor del ministre de Defensa.

Des del seu bastió a les muntanyes Saada, al nord-oest del Iemen, Abdel Malek al-Houthi, el líder suprem de les milícies houthis ha aconseguit crear una formidable força militar d'uns 300.000 combatents. Amb tot, el líder es malfia de tothom, mai apareix en públic, viatja envoltat d'un petit grup de lleials i s'adreça regularment als iemenites en vídeos emesos a Facebook i en pantalles gegants a les ciutats controlades pel seu moviment.

Segons sembla, Trump aquí ha perdut la guerra.

QUO VADIS?

Puigdemont reapareix i la caga

Qui més qui menys esperava una nova aparició fantasma de Puigdemont durant la campanya electoral. I l'ha tingut. I l'ha cagat. Tant de temps per preparar-se, tantes reunions, tantes estratègies i, en un minut, envia a parir el cabdal que podia haver guanyat vivint en el exili.

La caga fent l'entrevista a un diari corrupte de cap a peus. La caga fent-la a un periodista corrupte de cap a peus i, sobretot, la caga deixant el seu partit sense cap ni peus.

Junts ha mantingut un dificilíssim equilibri entre la dreta i l'esquerra durant la campanya, li falta temps per a justificar que no són dels uns ni dels altres, que ells són Catalunya, com la Sagrada Família i el romesco; des del partit, busquen paraules neutres que no diguin res, que no deixin entreveure cap a on tiraran després de les eleccions (que serà a la dreta, òbviament), oberts una mica de cames per si el més atrevit li fa una proposta... I, aleshores, arriba Puigdemont, és fa el pinxo, s'autoanomena el rei de la política, ataca Sánchez de molt mala manera i la dreta, de regular manera, i deixa Junts amb la boca oberta, tot ensenyant les vergonyes.

Les paraules de Puigdemont allunyen Junts de tot poder, de tot centrisme, de tota utilitat. Dreta i esquerra han d'anar molt afamades per a tragar les paraules de Puigdemont. Un veritable desastre per a la catalanitat que diu estar al centre.

Com et pots posar de cul a uns i altres en tan poques paraules? En què pensaves, Carles?

LLUFA